

KONINKRIJK BELGIË

ADVIES 44.178/1
VAN 13 MAART 2008

VAN DE AFDELING WETGEVING
VAN DE RAAD VAN STATE

De RAAD VAN STATE, afdeling wetgeving, eerste kamer, op 22 februari 2008 door de Vlaamse minister van Werk, Onderwijs en Vorming verzocht hem, binnen een termijn van dertig dagen, van advies te dienen over een voorontwerp van decreet "betreffende de werkingsbudgetten in het basisonderwijs en de werkingsbudgetten in het secundair onderwijs", heeft het volgende advies gegeven:

Met toepassing van artikel 84, § 3, eerste lid, van de gecoördineerde wetten op de Raad van State, heeft de afdeling wetgeving zich toegespitst op het onderzoek van de bevoegdheid van de steller van de handeling, van de rechtsgrond alsmede van de vraag of aan de voorgeschreven vormvereisten is voldaan ⁽¹⁾.

*

* *

STREKKING VAN HET VOORONTWERP VAN DECREET

1. Het om advies voorgelegde voorontwerp van decreet strekt tot de invoering vanaf het schooljaar 2008-2009 van een nieuw financieringsmechanisme voor het basis- en het secundair onderwijs.

Op grond van de nieuwe regeling zullen de werkingsbudgetten van de scholen van het basis- en het secundair onderwijs voortaan worden berekend aan de hand van leerlingenkenmerken en schoolkenmerken. De berekening van die budgetten verschilt naargelang van het onderwijsniveau en van het gewoon of buitengewoon karakter van het verstrekte onderwijs.

Met de nieuwe regeling wordt afgestapt van het model van verhoudingen tussen de onderwijsnetten, dat stamt uit het Schoolpact en de daaruit voortvloeiende Schoolpactwet ⁽²⁾, waarbij de berekening van de werkingsbudgetten hoofdzakelijk gebaseerd was op het net waartoe een onderwijsinstelling behoort.

Met de nieuwe regeling willen de stellers van het ontwerp de scholen en de leerlingen gelijk behandelen.

2. In hoofdstuk I, meer bepaald in artikel 2 van het ontwerp, wordt het toepassingsgebied van het decreet omschreven.

⁽¹⁾ Aangezien het om een ontwerp van decreet gaat wordt onder rechtsgrond de conformiteit met hogere rechtsnormen verstaan.

⁽²⁾ Wet van 29 mei 1959 tot wijziging van sommige bepalingen van de onderwijswetgeving.

Hoofdstuk II is gewijd aan de werkingsbudgetten in het basisonderwijs. De bestaande onderafdeling D van hoofdstuk VII, afdeling 2, van het decreet basisonderwijs van 25 februari 1997 wordt daartoe vervangen door nieuwe bepalingen. Deze bepalingen omvatten:

- algemene regels inzake de aanwending van de werkingsbudgetten en de controle erop (ontworpen artikelen 76 en 77 decreet basisonderwijs);
- de omschrijving van de leerlingen- en schoolkenmerken (ontworpen artikel 78 decreet basisonderwijs);
- het vaststellen van het algemeen werkingsbudget in het gewoon basisonderwijs (ontworpen artikel 79 decreet basisonderwijs) en de verdeling ervan in vier deelbudgetten (ontworpen artikel 80 decreet basisonderwijs); de vier deelbudgetten zijn bestemd als voorafname voor het schoolkenmerk neutraliteit ("V1"), als voorafname van het schoolkenmerk keuze tussen onderricht in een van de erkende godsdiensten en de niet-confessionele zedenleer ("V2"), om te verdelen op basis van leerlingenkenmerken en om te verdelen op basis van schoolkenmerken;
- de verdeling van de deelbudgetten per leerling, op grond van een puntengewicht (ontworpen artikelen 81 en 82 decreet basisonderwijs);
- de wijze waarop het werkingsbudget per school wordt berekend (ontworpen artikelen 84 en 85 decreet basisonderwijs);
- de vaststelling van het totale werkingsbudget voor het buitengewoon basisonderwijs (ontworpen artikel 85*bis* decreet basisonderwijs) en de verdeling ervan in drie deelbudgetten die bestemd zijn als voorafname voor het schoolkenmerk neutraliteit, als voorafname van het schoolkenmerk keuze tussen onderricht in een van de erkende godsdiensten en de niet-confessionele zedenleer, en om te verdelen op basis van schoolkenmerken (ontworpen artikel 85*ter* decreet basisonderwijs);
- de wijze waarop de deelbudgetten worden verdeeld (ontworpen artikel 85*quater* decreet basisonderwijs), de wijze waarop het werkingsbudget per school wordt berekend (ontworpen artikelen 85*sexies* en 86 decreet basisonderwijs) en de wijze waarop de integratietoelage per school wordt berekend (ontworpen artikel 86*bis* decreet basisonderwijs);
- de teldagen waarop het aantal regelmatige leerlingen, zowel in het gewoon als in het buitengewoon basisonderwijs, wordt berekend (ontworpen artikel 87 decreet basisonderwijs).

Hoofdstuk III is gewijd aan de werkingsbudgetten in het secundair onderwijs. *Grosso modo* volgen deze bepalingen eenzelfde stramien als de bepalingen voor het basisonderwijs. De verdeling van de deelbudgetten in het gewoon secundair onderwijs op grond van schoolkenmerken (artikel 8) gebeurt wel op een andere manier, rekening houdend met de aard van de verschillende studiegebieden.

Hoofdstuk IV legt de kredieten vast voor het begrotingsjaar 2009 voor het deeltijds kunstonderwijs in het gemeenschapsonderwijs.

Hoofdstuk V stelt een evaluatie van het nieuwe financieringssysteem in het vooruitzicht.

Hoofdstuk VI bevat opheffings- en inwerkingtredingsbepalingen.

ALGEMENE OPMERKINGEN

I. Gelijkheid inzake onderwijs.

1. Artikel 24, § 4, van de Grondwet luidt:

"Alle leerlingen of studenten, ouders, personeelsleden en onderwijsinstellingen zijn gelijk voor de wet of het decreet. De wet en het decreet houden rekening met objectieve verschillen, waaronder de eigen karakteristieken van iedere inrichtende macht, die een aangepaste behandeling verantwoorden".

Deze bepaling, die voor onderwijszaken de beginselen inzake gelijkheid en niet-discriminatie bevestigt ⁽³⁾, is van toepassing op de in het ontwerp opgenomen aangelegenheden.

De grondwettelijke regels van de gelijkheid en de niet-discriminatie sluiten niet uit dat een verschil in behandeling tussen bepaalde categorieën van personen wordt ingesteld, voor zover dat verschil op een objectief criterium berust en het redelijk verantwoord is. Dezelfde regels verzetten er zich overigens tegen dat categorieën van

⁽³⁾ Zie onder meer: Grondwettelijk Hof, nr. 58/96, 24 oktober 1996, B.2.2; Grondwettelijk Hof, nr. 1/2003, 8 januari 2003, B.11; Grondwettelijk Hof, nr. 29/2005, 9 februari 2005, B.9.

personen, die zich ten aanzien van een maatregel in wezenlijk verschillende situaties bevinden, op identieke wijze worden behandeld, zonder dat daarvoor een redelijke verantwoording bestaat ⁽⁴⁾.

Het bestaan van een dergelijke verantwoording moet worden beoordeeld, rekening houdend met het doel en de gevolgen van de maatregel en met de aard van de ter zake geldende beginselen. Het gelijkheidsbeginsel is geschonden wanneer vaststaat dat er geen redelijk verband van evenredigheid bestaat tussen de aangewende middelen en het beoogde doel ⁽⁵⁾.

Het gelijkheidsbeginsel in onderwijszaken houdt, volgens het Grondwettelijk Hof, derhalve in dat alle onderwijsinstellingen op een gelijke manier dienen te worden behandeld, tenzij onderlinge objectieve verschillen een andere behandeling redelijk kunnen verantwoorden. Omgekeerd, moeten zij verschillend worden behandeld wanneer zij zich ten aanzien van een maatregel in een wezenlijk verschillende situatie bevinden, tenzij voor de gelijke behandeling een objectieve en redelijke verantwoording bestaat ⁽⁶⁾. Inzake het onderwijs heeft de Grondwetgever zelf beklemtoond dat de eigen karakteristieken van de inrichtende machten een aangepaste behandeling kunnen verantwoorden ⁽⁷⁾. Een aangepaste behandeling zou er evenwel niet toe mogen leiden dat de andere waarborgen, zoals bijvoorbeeld de vrijheid van onderwijs en de keuzevrijheid van de ouders, die door artikel 24 van de Grondwet worden gewaarborgd, in het gedrang worden gebracht ⁽⁸⁾.

In de context van de financiering en subsidiëring moet ook nog rekening worden gehouden met de rechtspraak van het Grondwettelijk Hof waaruit af te leiden valt dat een gelijke subsidiëring "ook eenzelfde behoeftenpatroon" vereist ⁽⁹⁾.

⁽⁴⁾ Zie bijv. Grondwettelijk Hof, nr. 29/2005, 9 februari 2005, B.9.

⁽⁵⁾ Ibidem.

⁽⁶⁾ Ibidem.

⁽⁷⁾ Grondwettelijk Hof, nr. 109/98, 4 november 1998, B.7.

⁽⁸⁾ Grondwettelijk Hof, nr. 23/95, 2 maart 1995, B.2.3. In dezelfde zin Grondwettelijk Hof, nr. 104/2001, 13 juli 2001, B.5.

⁽⁹⁾ Grondwettelijk Hof, nr. 85/95, 14 december 1995, B.3.5.

2. In het ontwerp worden voor de berekening van de werkingsbudgetten enerzijds onderwijsinstellingen die voorheen verschillend werden behandeld gelijk behandeld en anderzijds tal van onderscheiden tussen onderwijsinstellingen gehandhaafd of ingevoerd, naargelang het niveau van het onderwijs (basis- of secundair onderwijs), het al dan niet buitengewoon karakter van het onderwijs en het voorhanden zijn van bepaalde school- en leerlingenkenmerken.

In dat verband heeft het Grondwettelijk Hof het volgende gesteld:

"B.8. Het bepalen van het gewicht van objectieve of niet-objectiveerbare verschillen die tussen het gefinancierd basisonderwijs en het gesubsidieerd basisonderwijs bestaan, zoals de parlementaire voorbereiding vaststelt, en, in voorkomend geval, het kiezen van de maatregelen die strekken tot het wegnemen van niet aan het vereiste van artikel 24, § 4, van de Grondwet beantwoordende verschillen zijn te dezen, onder de controle van het Hof, zaak van de decreetgever.

Voor zover noch het uitgangspunt van de decreetgever, noch zijn gekozen differentiatiecriteria op een verkeerde beoordeling berusten, komt het aan het Hof niet toe zijn oordeel in de plaats te stellen van dat van de decreetgever. Het Hof zou slechts afkeurend kunnen optreden wanneer zou zijn aangetoond dat de onderwijsgelijkheid is geschonden.

B.9. Enerzijds, uit de vaststelling van de financierbare en subsidieerbare werkingsbudgetten in het bestreden decreet en, anderzijds, uit de parlementaire voorbereiding ervan blijkt dat de decreetgever te dezen is uitgegaan van verschillen, in de door de gemeenschap gedragen werkingsmiddelen, tussen het gefinancierd basisonderwijs en het gesubsidieerd basisonderwijs en dat het de bedoeling was die verschillen geleidelijk ten gerieve van het gesubsidieerd basisonderwijs af te bouwen (*Gedr. St.*, Vlaams Parlement, 1996-1997, nr. 451/1, p. 7, en nr. 451/11, p. 21).

B.10. Te dezen heeft de beoordeling door de decreetgever van de objectieve en niet-objectiveerbare verschillen, die voordien het onderscheid in behandeling tussen het gefinancierd onderwijs en het gesubsidieerd onderwijs heeft kunnen verantwoorden, een evolutie ondergaan.

De verzoekende partij toont niet aan - en het Hof ziet niet - dat de bestreden bepalingen van een verkeerde beoordeling uitgaan, noch dat zij ten aanzien van onderwijsinstellingen van het gefinancierd basisonderwijs een discriminerende behandeling met zich meebrengen " ⁽¹⁰⁾.

De ontworpen nieuwe regeling betreffende de werkingsbudgetten in het basis- en het secundair onderwijs is vrij hermetisch en abstract. Op basis van de eraan ten

⁽¹⁰⁾ Grondwettelijk Hof, nr. 109/98, 4 november 1998, B.8 tot B.10.

grondslag liggende keuzes en de erin opgenomen formules is niet meteen duidelijk wat de concrete gevolgen van de nieuwe regels zullen zijn. Louter op grond van het ontwerp is het voor de Raad van State, afdeling wetgeving, dan ook niet mogelijk om de nieuwe regels voor de verdeling van de werkingsmiddelen in al hun aspecten te beoordelen. De Raad van State beperkt zich daarom tot het formuleren van een aantal algemene beschouwingen waarmee de stellers van het ontwerp rekening kunnen houden bij het beoordelen van het handhaven van de objectieve en niet-objectiveerbare verschillen in de ontworpen regeling.

3.1. In de eerste plaats moet worden vastgesteld dat de onderscheiden behandelingen berusten op objectieve criteria. Ook voor de onderscheiden behandeling op grond van leerlingenkenmerken is dat het geval: er bestaat een objectief onderscheid tussen onderwijsinstellingen waarin leerlingen zijn ingeschreven met bepaalde leerlingenkenmerken en instellingen waarin geen zulke leerlingen zijn ingeschreven. De gehanteerde leerlingenkenmerken worden in de memorie van toelichting overigens op grond van wetenschappelijke analyse onderbouwd.

3.2. In het verleden heeft het Grondwettelijk Hof aangenomen dat een onderscheiden behandeling op grond van het onderwijsniveau kan worden verantwoord ⁽¹¹⁾. Dat de regeling voor enerzijds het basisonderwijs en anderzijds het secundair onderwijs, in het bijzonder wat betreft de omvang van de werkingsbudgetten, niet gelijk is, stelt dus geen probleem, tenminste voor zover de verschillen voldoende kunnen worden verantwoord. Een dergelijke verantwoording ontbreekt in de memorie van toelichting, al lijkt ervan te kunnen worden uitgegaan dat de onderscheiden behandeling niet kennelijk onevenredig lijkt, onder meer gelet op de onderscheiden behandeling in het verleden.

3.3. De hoogte van het werkingsbudget berekend per onderwijsinstelling van het gewoon onderwijs is voor een deel afhankelijk van het aantal leerlingen in de onderwijsinstelling dat aan welbepaalde leerlingenkenmerken beantwoordt. Die

⁽¹¹⁾ Zie bijv. Grondwettelijk Hof, nr. 85/95, 14 december 1995 en Grondwettelijk Hof, nr. 1/2003, 8 januari 2003. Zie in dat verband L. VENY, "De gelijkheid van de «lat»: de onderwijsrechtspraak van het Arbitragehof inzake artikel 24 § 4 Gec.G.W." in *Mensenrechten. Jaarboek 1995/96 van het Interuniversitair Centrum Mensenrechten*, Antwerpen, Maklu, 1996, 49-80.

leerlingenkenmerken houden allemaal verband met de sociale achtergrond van de leerlingen en hangen volgens de uitleg in de memorie van toelichting samen met de onderwijskansen voor jongeren.

Om een verschil in behandeling tussen onderwijsinstellingen ten aanzien van de regel van gelijkheid en niet-discriminatie te verantwoorden, volstaat het niet het bestaan van objectieve verschillen tussen die instellingen aan te wijzen. Er moet bovendien worden aangetoond dat, in de geregelde aangelegenheid, de aangevoerde verschillen relevant zijn om een verschillende behandeling in redelijkheid te verantwoorden ⁽¹²⁾.

In de memorie van toelichting wordt gesteld dat de bijkomende middelen moeten worden aangewend om het onderwijs te versterken en zodoende de kloof van de leerlingen uit sociaal zwakkere milieus met de overige leerlingen te overbruggen en dat de overheid de resultaten van het schoolbeleid zal controleren. In de tekst zelf van het ontwerp blijkt echter op geen enkele wijze dat de "bijkomende" middelen die worden toegekend op basis van leerlingenkenmerken aangewend dienen te worden om gelijke onderwijskansen (GOK) te realiseren. Voor die doelstelling blijven trouwens de zogenaamde GOK-middelen bestaan. Zo wordt voor het basisonderwijs slechts in algemene termen omschreven waarvoor het werkingsbudget moet worden aangewend en wordt bovendien aangegeven dat alle leerlingen gelijk moeten worden behandeld.

⁽¹²⁾ Grondwettelijk Hof, nr. 27/95, 21 maart 1995, B.5; Grondwettelijk Hof, nr. 104/2001, 13 juli 2001, B.5.

De vraag is dan ook of voldoende verantwoord is dat tegenover bijkomende middelen bijkomende behoeften staan van de school ten aanzien van het werkingsbudget. Het verband tussen een hoger werkingsbudget en het bestrijden van ongelijke kansen wordt op het eerste gezicht niet afdoende aangegeven.

Het is wenselijk dat de stellers van het ontwerp een en ander beter verantwoorden.

3.4.1. De berekening van het werkingsbudget per onderwijsinstelling is ook afhankelijk van een aantal schoolkenmerken, onder meer het al dan niet neutraal karakter van de onderwijsinstelling.

3.4.2. Er wordt ter overweging gegeven om te verduidelijken welke bijkomende behoeften of kosten worden gecreëerd door de "neutraliteit"⁽¹³⁾ van het onderwijs, zodanig dat een subsidiëring in functie van dit schoolkenmerk relevant kan worden geacht.

3.4.3. In de memorie van toelichting wordt het schoolkenmerk "neutraliteit" in verband gebracht met de vrije keuze die door het gemeenschapsonderwijs gegarandeerd dient te worden, door een voldoende gespreid onderwijsaanbod in stand te houden. Uit de memorie van toelichting lijkt dan ook te volgen dat de voorafname voor "neutraliteit" bedoeld is om de hogere werkingskosten te compenseren voor kleine onderwijsinstellingen die worden opgericht of in stand gehouden om de vrije keuze te verzekeren.

De vrije keuze dient echter niet verzekerd te worden door het Gemeenschapsonderwijs, maar door de gemeenschap zelf, die dit zowel kan doen door gemeenschapsonderwijs in te richten, als door andere onderwijsinstellingen te subsidiëren. Uit artikel 24, § 1, van de Grondwet en de rechtspraak van het Grondwettelijk Hof blijkt immers dat de keuzevrijheid van de ouders inhoudt dat zij voor hun kinderen het onderwijs kunnen kiezen dat het meest met hun levensopvatting overeenstemt. Om die keuzevrijheid te waarborgen richt de gemeenschap neutraal onderwijs in dat de filosofische, ideologische of godsdienstige opvattingen van de ouders en de leerlingen

⁽¹³⁾ Krachtens artikel 24, § 1, derde lid, van de Grondwet houdt de neutraliteit "onder meer" in, de eerbied voor de filosofische, ideologische of godsdienstige opvattingen van de ouders en de leerlingen.

eeerbiedigt (artikel 24, § 1, derde lid, van de Grondwet) en subsidieert zij onderwijsinstellingen die hun eigenheid vinden in een bepaalde godsdienstige, filosofische of onderwijskundige opvatting ⁽¹⁴⁾.

3.4.4. Het Grondwettelijk Hof heeft in het verleden verschillende malen aangestipt dat uit de juridische aard van het gemeenschapsonderwijs en het gesubsidieerd vrij onderwijs objectieve verschillen voortvloeien, onder meer het feit dat enkel de gemeenschap ertoe gehouden is bestendig in te staan voor een voldoende gespreid onderwijsaanbod op het gehele grondgebied ⁽¹⁵⁾. Uit de memorie van toelichting blijkt dat het de bedoeling is om in het financieringsmechanisme vooral met deze verplichting rekening te houden.

Het lijkt alvast niet onredelijk dat wordt geoordeeld dat tegenover die opdracht die door de gemeenschap aan het Gemeenschapsonderwijs wordt opgelegd, een voorafname "neutraliteit" ten bedrage van 3% staat.

II. Legaliteitsbeginsel.

1. Artikel 24, § 5, van de Grondwet luidt:

"De inrichting, erkenning of subsidiëring van het onderwijs door de gemeenschap wordt geregeld door de wet of het decreet".

De ontworpen regeling heeft betrekking op zowel de financiering als de subsidiëring van het leerplichtonderwijs en is bij uitstek te beschouwen als een regeling die betrekking heeft op de "inrichting, erkenning en subsidiëring van het onderwijs door de gemeenschap", zodat ze derhalve onder het toepassingsgebied van artikel 24, § 5, van de Grondwet valt.

Artikel 24, § 5, van de Grondwet drukt de wil uit van de Grondwetgever om aan de bevoegde wetgever de zorg voor te behouden een regeling te treffen voor de essentiële aspecten van het onderwijs, wat de inrichting, de erkenning of subsidiëring

⁽¹⁴⁾ Bijv. Grondwettelijk Hof, nr. 110/98, 4 november 1998, B.3.2.

⁽¹⁵⁾ Bijv. Grondwettelijk Hof, nr. 26/92, 2 april 1992, B.3.6.

betreft, doch verbiedt niet dat onder bepaalde voorwaarden bevoegdheden aan andere overheden worden toegekend. Die bepaling vereist dat die bevoegdheden slechts op de tenuitvoerlegging van de door de decreetgever zelf vastgestelde beginselen betrekking hebben. Zodoende kan de Regering de onnauwkeurigheid van die beginselen niet opvangen of onvoldoende omstandige beleidskeuzes niet verfijnen ⁽¹⁶⁾.

Bij de beoordeling of de aan de Vlaamse Regering gedelegeerde bevoegdheden aan de hiervoor geschetste voorwaarden beantwoorden, moet, zo blijkt uit de rechtspraak van het Grondwettelijk Hof, ook rekening worden gehouden met de overige decreetsbepalingen en met het feit dat desgevallend moet worden geoordeeld of de uitvoerende macht wel op een geoorloofde wijze uitvoering heeft gegeven aan een delegatiebepaling ⁽¹⁷⁾.

2. In het ontwerp worden slechts vier aspecten van de financiering en subsidiëring aan de Vlaamse Regering gedelegeerd, met name:

- het vaststellen van de controlemaatregelen (ontworpen artikel 77 decreet basisonderwijs);
- het bepalen van de wijze waarop de leerlingenkenmerken worden vastgesteld (ontworpen artikel 78, § 3, decreet basisonderwijs en artikel 5, § 3, van het ontwerp);
- het bepalen van het aantal onderwijsdagen per kind nodig voor de aanwending van het werkingsbudget van een school van type 5 (ontworpen artikel 87, § 5 decreet basisonderwijs);
- het op punt zetten van een algemene methode om de besteding van de werkingsbudgetten van het secundair onderwijs te evalueren (artikel 5, § 4, van het ontwerp).

⁽¹⁶⁾ Vaste rechtspraak van het Grondwettelijk Hof, zie bijv. arrest nr. 17/2006, 1 februari 2006, B.5.2.

⁽¹⁷⁾ B. STEEN, "Streng, strenger, strengst!? De verhouding tussen de rechtspraak van het Arbitragehof en de adviezen van de afdeling wetgeving van de Raad van State in constitutionele onderwijsaangelegenheden. Het legaliteitsbeginsel als casus", *T.O.R.B.*, 2006-07, (213) 221, en de aldaar in voetnoot 76 aangehaalde rechtspraak.

Met deze delegaties kan worden ingestemd. De essentiële bestanddelen van de leerlingenkenmerken zijn in het decreet zelf vastgesteld en de Regering kan bij de uitwerking ervan geen nieuwe beleidskeuzes maken. Desgevallend zal de Raad van State bij de totstandkoming van de uitvoeringsmaatregel moeten nagaan of de Regering binnen de perken van de gedelegeerde bevoegdheid is gebleven.

Wat de methode betreft om na te gaan hoe de werkingsbudgetten worden besteed, kan die bepaling er niet toe leiden dat bijkomende voorwaarden voor de aanwending van het werkingsbudget worden bepaald. Daartoe zou een decretaal ingrijpen noodzakelijk zijn.

ONDERZOEK VAN DE TEKST

Voorafgaande opmerking

De regeling voor het secundair onderwijs, in hoofdstuk III van het ontwerp, bestaat uit autonome bepalingen, terwijl de regeling voor het basisonderwijs, die het voorwerp vormt van hoofdstuk II, in hoofdzaak bestaat uit wijzigende bepalingen. Die manier van werken zal er toe leiden dat alleen de regels in verband met het secundair onderwijs het voorwerp van dit decreet zullen blijven vormen. De overige bepalingen zullen, eens ze in werking zijn getreden en dus zijn uitgewerkt, uit het decreet verdwijnen.

Daarom verdient het aanbeveling eerst de autonome bepalingen in het decreet op te nemen en pas daarna de wijzigingsbepalingen.

Opschrift

Het opschrift kan correcter worden gesteld als volgt: "decreet betreffende de werkingsbudgetten in het secundair onderwijs en tot wijziging van het decreet basisonderwijs van 25 februari 1997 wat de werkingsbudgetten betreft".

Artikel 2

Artikel 2 van het ontwerp strekt ertoe het toepassingsgebied af te bakenen. Zoals de bepaling is gesteld, heeft ze echter niet veel zin, aangezien ze het toepassingsgebied van het gehele decreet poogt te vatten, dat ook tal van wijzigingsbepalingen omvat.

Voor zover de stellers van het ontwerp het nodig achten om het toepassingsgebied van de ontworpen regels specifiek te omschrijven, zal zowel in hoofdstuk II (dat louter wijzigingsbepalingen bevat) als in hoofdstuk III (dat bestaat uit autonome bepalingen) een dergelijke bepaling dienen te worden opgenomen die betrekking heeft op de in dat hoofdstuk geregelde aangelegenheden.

Artikel 3

Ontworpen artikel 78, § 2

Het lijkt voor de scholen irrelevant of de leerlingenkenmerken worden vastgesteld bij leerlingen die al dan niet wonen in het Nederlands taalgebied of het tweetalig gebied Brussel-Hoofdstad. De maatregel leidt tot een ongelijke behandeling van onderwijsinstellingen die leerlingen opnemen die buiten de genoemde gebieden wonen en die daarvoor de lasten dienen te dragen zonder dat ze daarvoor gefinancierd of gesubsidieerd worden.

Indien de keuze om voor leerlingenkenmerk 4 alleen leerlingen in aanmerking te nemen die in het Nederlands taalgebied of het tweetalig gebied Brussel-Hoofdstad wonen, behouden wordt, verdient het aanbeveling om in het licht van artikel 24, § 4, van de Grondwet daarvoor een nadere verantwoording op te nemen in de memorie van toelichting.

Ontworpen artikel 78, § 3

Luidens de ontworpen regeling bepaalt de Regering voor leerlingenkenmerk 4 de wijze waarop de buurten worden afgebakend.

Vraag is wat met die bevoegdheidsdelegatie precies wordt bedoeld. In paragraaf 1, 1/, d), van hetzelfde artikel wordt immers gesteld dat voor leerlingen woonachtig in het Vlaamse Gewest onder buurt "statistische sector" wordt verstaan, d.i. "[d]e territoriale basiseenheid zoals vastgelegd door de federale instantie die bevoegd is voor de coördinatie van de openbare statistiek", en voor leerlingen woonachtig in het Brussels Gewest, "de gemeente waar zij wonen".

Deze opmerking geldt eveneens voor artikel 5 van het ontwerp.

Ontworpen artikel 79

In het ontworpen artikel 79, § 3, derde lid, wordt gewag gemaakt van de "gezondheidsindex".

Er moet worden opgemerkt dat de term "gezondheidsindex" geen vaststaand juridisch begrip is: er wordt mee verwezen naar het prijsindexcijfer dat berekend wordt voor de toepassing van artikel 2 van het koninklijk besluit van 24 december 1993 ter uitvoering van de wet van 6 januari 1989 tot vrijwaring van 's lands concurrentievermogen, bekrachtigd bij de wet van 30 maart 1994 houdende sociale bepalingen. Wil men die term in de ontworpen bepaling hanteren, dan zou duidelijkheidshalve een definitie ervan moeten worden opgenomen of een verwijzing naar genoemd koninklijk besluit van 24 december 1993.

Deze opmerking geldt eveneens voor het ontworpen artikel 85*bis*, en de artikelen 6, 13 en 20 van het ontwerp.

Artikel 12

Uit artikel 12, § 5, eerste lid, van het ontwerp blijkt dat de jaarlijkse werkingsbudgetten in twee schijven uitbetaald worden: in januari een eerste schijf van 50 % en het saldo in juni. In het tweede lid wordt echter gewag gemaakt van de mogelijkheid om te voorzien "in een derde schijf werkingsmiddelen boven op de schijven van januari en juni". Zie trouwens in dezelfde zin artikel 18, § 5, van het ontwerp.

Door het bevoegde lid van het auditoraat werd in dit verband aan de gemachtigde van de Regering gevraagd waarom er voor het basisonderwijs niet in een gelijkaardige bepaling is voorzien. De gemachtigde heeft daarop laten weten dat de betrokken bepalingen zullen worden geschrapt om gelijkvormigheid te krijgen tussen de regeling voor het basis- en die voor het secundair onderwijs.

Artikel 20

In artikel 20 van het ontwerp wordt het bedrag bestemd voor het deeltijds kunstonderwijs in het gemeenschapsonderwijs vastgelegd ⁽¹⁸⁾.

In de memorie van toelichting wordt daarover gesteld dat het de bedoeling van dit artikel is "de indexering die van toepassing is op de globale werkingsenveloppe, ook toe te passen op het stukje deeltijds kunstonderwijs van het gemeenschapsonderwijs, waarvan de middelen via een aparte basisallocatie betaald worden". Gelet op die bedoeling, zal in de betrokken bepaling duidelijker moeten worden vermeld dat het basisbedrag voor het begrotingsjaar 2009, vanaf het begrotingsjaar 2010 jaarlijks wordt geïndexeerd.

⁽¹⁸⁾ De regeling inzake werkingsmiddelen voor het gesubsidieerd deeltijds kunstonderwijs is te vinden in artikel 3^{quater} van het decreet van 31 juli 1990 betreffende het onderwijs-II. Vraag is wat de verantwoording is voor het verschil tussen beide regelingen.

De kamer was samengesteld uit

de Heren	M. VAN DAMME,	kamervoorzitter,
	J. BAERT,	
	W. VAN VAERENBERGH,	staatsraden,
	M. RIGAUX,	assessoren van de
	M. TISON,	afdeling wetgeving,
Mevrouw	A. BECKERS,	griffier.

Het verslag werd uitgebracht door de H. B. STEEN, auditeur.

DE GRIFFIER,

DE VOORZITTER,

A. BECKERS

M. VAN DAMME